

Nieuwsbrief voor een Sociaal en Rechtvaardig Europa nr. 20

Omvang aantasting ontslagvergoeding 2009 duidelijk

Op 1 januari 2009 is de nieuwe kantonrechterformule van kracht geworden. Al direct was duidelijk dat de nieuwe formule al gauw een fors lagere ontslagvergoeding zou opleveren. Inmiddels is uit een steekproef gebleken dat de begin 2009 toegekende ontslagvergoedingen in de praktijk dan ook gemiddeld 30% lager uit zijn gevallen. FNV en CNV stonden vooraan in de rij om hier schande van te spreken. Juist nu met de economische recessie zouden de ontslagvergoedingen niet omlaag mogen, was het commentaar. Hoe zat het ook alweer met de afspraken tussen vakbeweging, werkgevers en kabinet over het ontslagrecht in het najaar van 2008 en wat was ook alweer het verhaal van de kantonrechters om hun formule aan te passen?

Laten we terug gaan naar 2007. Het ontslagrecht moet versoepeld – zeggen Donner en de werkgevers in koor. Het werkt belemmerend op de arbeidsmarkt. De FNV ontrafelt alle mythe's over het Nederlandse ontslagrecht. Na opgestarte acties en veel gesteggel gaat in november 2007 het plan in de ijskast. Vooral PvdA en CU spreken uit dat er niet aan het ontslagrecht getoerd wordt. Groot is dan ook de verbazing wanneer in september 2008 de top van de FNV in het najaarsoverleg instemt met een knip in de ontslagvergoeding bij een salaris van meer dan €75.000 per jaar. Onder de knip behoud je gewoon de oude rechten en erboven krijg je niet meer mee dan 1 jaarsalaris. Wij brengen meteen drie duidelijke punten van kritiek naar voren. Door dit te doen heeft de FNV zijn principiële standpunt verlaten. Men stemt in met een beperking van de ontslagvergoeding en daarmee is de eerste stap gezet. Daarnaast is het onze opvatting dat de gekozen constructie juridisch niet houdbaar is, want in het najaar zouden de kantonrechters hun formule evalueren en aldus zet de FNV de deur open naar een neerwaartse bijstelling.

Daarnaast brengen wij een eigen alternatief voorstel naar voren. In het kader van het aanpakken van de topinkomens is het beperken van de ontslagvergoeding boven een bepaalde grens best te verdedigen. Als je dan uit gaat van €75.000 op jaarbasis en je stopt dat in de kantonrechterformule dan zit het maximum in de buurt van de €350.000. Ons voorstel is dan ook zet dat als absolute bovengrens in de wet en zet ook de formule in de wet. Verbied bij wet elke afwijking van deze absolute bovengrens. Op die manier hebben alleen de grootgraiers er last van en wordt de gewone werknemer buiten schot gehouden. De SP vindt ons voorstel wel een goed idee, maar de top van de FNV zwijgt.

De FNV-top verdedigt het de afspraak met Donner en de werkgevers. Maar vergeet in haar statuten te kijken want hierin staat dat alle belangrijke sociaaleconomische besluiten middels een referendum aan de leden worden voorgelegd en gaat over tot de orde van de dag. Donner stuurt het compromis naar de Raad van State voor advies.

Dan komen de kantonrechters bijeen en zij wijzigen per 1 januari 2009 de formule. Voor werknemers tot 35 jaar gaat deze 50% omlaag. Voor andere groepen is de verlaging ongeveer 30%. De kantonrechters spreken hierbij uit dat zij in voorkomende gevallen rekening zullen met de kansen van iemand op de arbeidsmarkt. Dit laatste is natuurlijk een goed bedachte smoes om zo de werkgevers tegemoet te kunnen komen. Een rechter dient immers recht te spreken en uitspraken op basis van feiten en omstandigheden in iemands toekomst behoren niet tot die categorie. We kennen nu de uitkomst, net als in het verleden past de kantonrechter bijna altijd gewoon de formule toe. Alleen is die sinds 1 januari 2009 een stuk lager.

Ga naar www.europamoetanders.nl en teken de petitie en abonneer je op onze nieuwsbrief.

Uitgave van: www.fnvvechtvoorjerecht.nl

info@fnvvechtvoorjerecht.nl

Nieuwsbrief voor een Sociaal en Rechtvaardig Europa nr. 20

Dan komt de Raad van State met haar advies. Geheel in lijn met onze verwachting spreekt zij uit dat de knip juridisch niet houdbaar is. Met deze methode krijgt iemand die op zijn 22ste bij een werkgever begonnen is en op zijn 52ste eruit wordt gezet en een jaarsalaris van €74.000 verdient een ontslagvergoeding mee van €228.000 en zijn collega die €75.000 verdient krijgt €75.000 mee. De Raad van State oordeelt dat dit in een procedure gelijke behandeling geen stand houdt. Een verassing, nou nee want behalve Donner en de sociale partners, hadden alle serieuze juristen dit al voorspeld.

Maar Donner zou Donner niet zijn als hij zich niet van het advies geheel niets aantrekt en vrolijk het wetsontwerp naar de Tweede Kamer stuurt. Dan blijkt dat Donner nog een truc heeft ingebouwd. Met sociale partners is afgesproken dat bij sociaal plan en in een individuele arbeidsovereenkomst mag worden afgeweken van de €75.000 grens. Zo behouden de vakbonden hun onderhandelingsvrijheid en kunnen de grootverdieners snel in hun arbeidsovereenkomst een aanvullende bepaling laten opnemen. Vooral dit laatste is voor ons reden om te pleiten voor een absolute bovengrens. In het wetsvoorstel laat Donner de mogelijkheid om in een individuele arbeidsovereenkomst af te wijken staan maar hij heeft de ontsnappingsroute via een door bonden overeen te komen sociaal plan eruit gelaten. FNV en CNV zijn des duivels en schrijven op hoge poten een brief aan Donner met een cc aan alle Tweede Kamer fracties.

Tijdens de behandeling in de vaste Kamercommissie voor Sociale Zaken blijkt dat een brede Kamermeerderheid geen zin heeft om op deze wijze het wetsvoorstel in behandeling te nemen. Donner wordt te verstaan gegeven dat hij terug moet naar de onderhandelingstafel en opnieuw moet gaan praten met sociale partners.

Als je dit alles overziet, dan kan de FNV niet vasthouden aan de knip bij €75.000. Men moet het advies van de Raad van State aangrijpen om hierop terug te komen en om te pleiten voor een absolute bovengrens omdat er nu toch echt is iets gedaan moet worden aan de absurde vertrekpremies van de casinokapitalisten. Tevens moet de FNV vaststellen dat de kantonrechters slechts een lippendienst bewezen hebben aan de werkgevers en dat de gewone werknemer hiervoor de rekening betaalt. Daarom moet men eisen dat de kantonrechterformule 2008 in de wet wordt opgenomen, naast een absolute bovengrens. De FNV zal de SP aan haar zijde vinden. De grote vraag is natuurlijk: wat doet de PvdA? Zij hebben keer op keer gezegd het ontslagrecht niet mag worden aangetast. Laten FNV en CNV ze daar dan ook aan houden. Voor de duidelijkheid: GroenLinks heeft in haar verkiezingsprogramma de Flexicurity geheel omarmd en is botweg voorstander van dit "soepel ontslagrecht".

Donner moet met de sociale partners om tafel, maar tot op heden is het oorverdovend stil op dit vlak. Vroeger of later zal het onderwerp terug op de agenda komen. Als wij alles overzien kunnen we niet anders dan vaststellen dat het voorstel wat wij naar voren hebben gebracht het meeste hout snijdt: **Neem in de wet een absolute bovengrens voor ontslagvergoedingen op van €350.000 én leg daarin de (oude) kantonrechterformule 2008 vast.**

Ga naar www.europamoetanders.nl en teken de petitie en abonneer je op onze nieuwsbrief.

Uitgave van: www.fnvvechtvoorjerecht.nl

info@fnvvechtvoorjerecht.nl